

[Hendriksen.]

Anordning kan fastsættes saadanne Bestemmelser, som man fra Færøernes Side maatte ønske, alt naturligvis inden for Konventionens Rammer; men da Hvalfangsten har saa stor Betydning for Færøerne, og da Færøerne enstemmigt har anmodet om at faa en særlig Lov, synes jeg, det er rimeligt og naturligt, at man giver Færøerne en saadan Særlig Lov; det vil vi fra mit Partis Side arbejde for.

Imidlertid drives der ogsaa Hvalfangst paa de store Have med Landets Hovedstad som Hovedsæde; der er i hvert Fald eet Selskab, der driver saadan Hvalfangst, og det er det af Skibsreder A. P. Møller for nogle Aar siden stiftede Fraternitas-Kompagni. Dette Kompagni har en Aktiekapital paa noget over 3 Mill. Kr., og det er oplyst for mig, at Selskabet formentlig ikke vil kunne fortsætte sin Virksomhed, hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres. Der staar nemlig dels i § 1, dels i § 3 en Række Bestemmelser, som slet ikke har noget som helst med Konventionen at gøre. Der staar bl. a., at Aktieselskaber, der driver Hvalfangst, for det første skal ansøge om Bevilling til at drive denne Fangst. Det staar der ikke noget om i Konventionens Art. 8. Der staar, at man skal anmelde det, men der er Forskel paa at gøre Anmeldelse over for sit Lands Myndigheder og saa at ansøge om en Bevilling, som man muligvis kan faa Afslag paa. Der staar endvidere i § 3, at Vedtægterne for saadanne Aktieselskaber skal indeholde Regler om, at samtlige Aktier skal lyde paa Navn, og hvad det Selskab angaar, jeg her omtalte, Fraternitas-Kompagniet, er det saades, at dets Aktier lyder paa Indehaver; lidt over 50 pCt. af Aktiekapitalen ligger paa A. P. Møllers Hænder, men Resten af Aktierne, altsaa ca. 1,5 Mill. Kr., er spredt over hele Verden. Det vil ikke være muligt for dette Selskab at forandre sine Vedtægters § 4 paa en saadan Maade, at Aktierne kan komme til at lyde paa Navn. Jeg tror dog, at ogsaa den højtærede Minister vil være enig med mig om, at det vilde være urimeligt at forhindre et bestaaende dansk Selskab i at fortsætte sin Virksomhed — inden for Konventionens Rammer naturligvis. Jeg maa derfor henstille, at Lovforslagets §§ 1—3 bliver ændret paa de Omraader, her er Tale om, paa en saadan Maade, at eksisterende Selskaber kan drive deres lovlige Virksomhed. Det vil altsaa sige for det første, at de ikke skal behøve at søge om Bevilling, og for det andet, at det ikke kræves, at deres Aktier skal være noteret paa Navn;

dette er et Krav, som ikke kan efterleves af Fraternitas-Kompagniet; Kravets Opretholdelse vil antagelig medføre, at dette Kompagni maa likvidere, og det kan man dog ikke fra nogen Side være interesseret i.

Hvad Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden angaar, gaar jeg naturligvis ud fra, at det er den højtærede Ministers Mening at sætte Loven i Kraft samtidig med, at Konventionen træder i Kraft, og i denne Forbindelse vil jeg derfor spørge den højtærede Minister, om der foreligger noget om, hvem der har ratificeret Konventionen. I Henhold til Artikel 17 træder Konventionen i Kraft, naar mindst 8 Medlemmer af Folkeforbundet eller Ikke-Medlemsstater, derunder Kongeriget Norge og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, har ratificeret, og det vilde derfor have en vis Interesse at faa at vide, om disse Lande, uden hvis Tiltrædelse Konventionen ikke kan træde i Kraft, har ratificeret den.

Den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) bebudede jo Udvalgsbehandling, og jeg gaar derfor ud fra, at det ærede Medlem ved Forhandlingernes Afslutning stiller Forslag om Nedsættelse af et Udvalg; ellers vil jeg gøre det, idet disse Bestemmelser efter mit Skøn i høj Grad egner sig til Udvalgsbehandling.

Rasmussen (Hvalbæk): I Modsætning til det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, kan jeg give Lovforslaget mit Partis varmeste og bedste anbefaling. Jeg gaar ud fra, at de Krav, der stilles til Hvalfangst, er saa liberale, at ethvert Selskab maa kunne opfylde dem. Det er vel ikke store økonomiske Interesser, vi nu har i dette Spørgsmaal, idet vi kun har et enkelt Selskab, der driver Hvalfangst, men der har jo været Tider, da Hvalfangsten betød adskilligt mere for det danske Samfund; vi behøver blot at tænke paa, at en Ø som Rønmø i sin Tid husede ikke mindre end 70 Hvalfangstkaptajner og et dertil svarende Antal Søfolk, og man har derfor ogsaa sagt, at denne Hvalfangstperiode maatte betragtes som Øens Guldalder.

Hvad selve Lovforslaget angaar, maa vi gaa ud fra, at der kan blive Enighed om Konventionens Gennemførelse, fordi dens Formaal er at umuliggøre Udryddelsen af Hvalen, Verdens største Pattedyr. Det er jo ogsaa kommet til Udtryk under Forhandlingerne i Dag. De to Dele af det danske Statssamfund, som har særlig Interesse i Spørgsmaalet, er jo Færøerne og Grønland, og jeg antager, at den Affattelse, Lovforslagets § 10 har faaet, helt og fuldt imødekommer Færøernes berettigede Krav; det